

של חרבת-תאופיק - בראי טרנס-אטלנטי

Soviet Antitank Rocket
Models of the RPG-2 armor-piercing rocket now being produced in the Soviet Union have been captured by Israeli

Copyright Ramahaneh, Israeli Armies
Israeli troops examine Soviet rocket

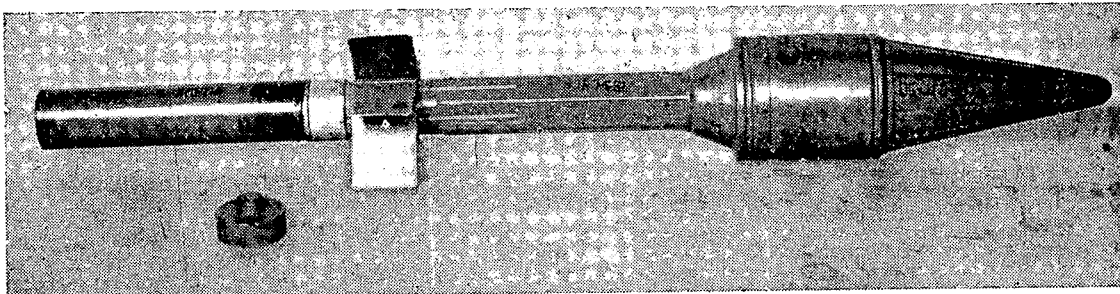
troops from the forces of the United Arab Republic. A short-range squad-level antitank weapon, the rocket is reported to be capable of penetrating 200 millimeters of armor at ranges up to 100 meters. It employs the hollow-charge principle and appears to be a development of the German World War II Panzerfaust. The pro-

די ההתנגשות הלא-גדולה בראשית 1960, בפניה שמדרום-מזרח לכנרת, הגיעו עד אל מעבר לאוקינוס. אלא נראה שלכל אחד — זווית-התעניינות מיוחדת משלו. ירחון בית-הספר לפיקוד-ומטה של צבא-ארה"ב בחר לו, לפרסום בגליון אוקטובר (ובלזית תצלום מ"במתנה"), את הפגזים למטול נגד-טנקי סובייטי חדש, שנלכדו שעה שנתפסה חרבת-תאופיק התחתית. על פגזים אלה כבר פורסם בשעתו ב"מערכות" (בחוב' קכ"ז, עמ' 81), ובכתבי-עת אחרים בישראל. אלא שלקוראי "מערכות", "צקלון" ניתן אח"כ ("צקלון" מס' 87), גם תיאור נוסף מפורט-למדי, בלזית, "סיפור-הדגמה" חי ממקור סובייטי, על המטול עצמו, הוא כל-הירי אשר לו נועדו הפגזים — ואשר לא נמצא בעמדות-הסורים הנטושות שבתאופיק, הציון שניתן עתה בירחון המקצועי המכובד שמעבר-ההוא של האוקינוס האטלנטי, נוסף על הצד ה"קוריוזי" שבו, (שתקרית זו משתקפת לפתע בעמודיו של כתב-עת בארץ כה רחוקה) — נותן גם הזדמנות להשלים במקצת את הנתונים על אותם פגזים (או "פצצות") — או, כביטוי האמריקאים, רקיטות — ועל כל-היוקן עצמו — שהוגשו בשעתם לקוראי "מערכות". מה היו אותם נתונים?

ב"מערכות", חוב' קכ"ז, נאמר:

פצצה על-קליברית הנועדת לירי נגד-טנקים, מופעלת ע"י אדם אחד; תחמושת — R.P.G.-2; קוטר הפגז — 82 מ"מ; קוטר הזנב והחומר-ההדוף — 40 מ"מ; אורך — 43 ס"מ; משקל — 1.600 ק"ג. ומה ניתן עתה להוסיף עליהם בעקבות הציון שבירחון האמריקאי הנ"ל? "הרקטה R.P.G.-2" היא, כידוע, נשק נגד-טנקי כיתתי קצר-טווח; אלא שמספר נתונים נוספים מגדירים עתה בדיוק רב יותר, מה, ובאילו מסיבות, יכולה היא לפעול. ביכולתה לחדור, בירי ישיד, בטוחים עד 100 מטר שכבת-שריון בעובי עד 200 מ"מ; ואילו בירי בלתי-ישיד ניתן להשתמש בה (כמובן, בכושר מחץ וחדירה פחותים) בטוחים עד ל-160 מטר. הרקטה,

המושתתת על עקרון ה"מטען-החלול", נראית למומחי צבא-ארה"ב כשכלול נוסף של "אגרוף-השריון" הגרמני מימי מלחמת-העולם השנייה. בין השאר, מתחור עתה יותר מובנו של משפט אחד ב"סיפור-הדגמה" שנתפרסם ב"צקלון" מס' 87 (ראה שם, עמ' 22), "הסוראי סקליארוב התכוון לירי, בחר מטרה...". נראה ש"ההכנה לירי", הנדרשת לפני כל תפעול של המטול, היא חיבור של המטען-החלול, הכלול בקופסה נפרדת קטנה, המתברגת אל חלקה העורפי של הרקיטה; אך ניתן לשער שפעולה זו אינה דורשת אלא שניות אחדות. כן ישנו עתה ציון מפורש לכך כי הסנפירים הקצרים, המשמשים ליציב הרקיטה בתעופתה, והמחבורים אל חלקה האחורי (שהנו "קליבר") — לעומת ראש-הנפץ עצמו, שהנו כידוע "על-קליבר", מתקפלים עם הכנסתם לתוך קנה המטול — ומחישרים כשהרקטה מניחה מתוכו, עם הירי.

אֵיךְ הֵצַבְנוּ אוֹתָהּ?

ממשלת הודו מכינה תכניות להקמת צבא

סרטיוראלי גדול, בן 500 אלף איש (כוח

קטן מאוד בשם זה היה קיים בהודו כבר בשלהי תקופת השלטון הבריטי, אך ערכו היה מוגבל). הכוח החדש, שבעצמותו המספרית יעלה במידה רבה על צבאה הסדיר של הודו (המבוסס על שירות קבע), יהיה את צבא העתיד, שישמש תגבורת לגייסות הסדירים

במצב חירום. נקל להבין, מה הם מצביעי החירום שלאפשרותם מתכוננת ממשלת הודו בזמן האחרון.

★

מנהג נאה מקיימים בתי הספר הצבאיים האמריקאים מזה — ובטאון חיל השריון של ארצות הברית מזה.

51 מהתניכים שסיימו הש

נה את ה"אקדמיה הצב

אית" (וסטרפוינט) נועדו

לשרת כקצינים בחיל

השריון — ולכל אחת,

ערב הסמכתו, נשלחה חבי

לת ספרים על נושאים

שונים בתורה הצבאית וב

סוגיות השריון. ואילו כל

התניכים המצטיינים בענף

השריון שב, גדווייהכשרת הקצינים, הקיימים ליד כל מכללותיה של ארה"ב, וכו כלאחד בחבילת ספרים ובבחימה לשנה על בטאון השריון.

★

קצר מעגל חייו של כלי

זין בומבנו. הטילהבליס

טי "ראדסון", רק לפני

8 שנים (בראשית 1952)

נכנס לייצור כסילי הגדול

באמת" הראשון של צבא

ארה"ב — והנה, הקיץ

כבר הופק האחרון בטי

לים אלה, שיצורם יפסק

מעתה. אמנם, הוא יוסיף

עוד לשרת, ביחידותיו

המיוחדות, עם כוחות

צבא ארה"ב שבאירופה — עד שיבואו שם תחת טיל

זה, בעל הדלקהנוזל (ועל כן מסורבל במימדיו ומשקלו,

ואסי לתפעול) טילי "פארשינג" מוציקיהדלק; וכן

יוסיף לשמש, כבעבר, לשילוחי לויינים ו"כוכבי"מחקר

שונים. גאות "ראדסון" על דיוקתתפעולו — הבלתי

שכיח לגבי רקיטה: מ-61 נסיונותיחירי שלו — עלו

59 יפה.

גם אוסטריה במספתי רכביג'יפים צבאי משלה! אך אם ה"ג'יפ" הצרפתי, למשל, שומר בצורתו על עיקרי קויו של הג'יפ ה"מסורתי", הרי במשאית רבע"הטון" האוסטרית ניכר השוני.

יתכן, כי יש בכך גם משום רצון להתאים את הרכב לתנאי הארץ. עכ"פ, בצעונותיו אף בשטח "מ" חוספס" ביותר וכו לציון; וקוטנו היחסי מאפשר לו להשתחל ולעבור גם במ קומות בהם כלירכב "עוב" רים"כלל" אחרים נתקלים בקשיים. משקלו — 580

ק"ג, כושרהמטען שלו — 400 ק"ג. מציינים כי קלותו וחוסנו מסגלים אותו ביותר למבצעים מוצנחים. הרכב שבתצולם שייך לפלוגתסיור קלה.

★

זו הפעם הראשונה

מאז ערב מלחמת העז

לם השניה יפול כוחו

המספרי של צבא ברי

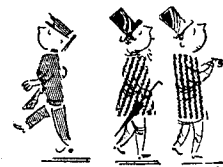
טניה מזה שהיה לו

א. הסיבה: ביטול

חובת השירות, שהוג

הגה (עם תפיסת ציכוס

לובקיה ע"י היסלר)

באביב 1939. עצמת הצבא תרד באביב 1961 מ-240

אלף איש ל-216 אלף איש — ורבות רבות התמורות

במערך היחידות ובהרכבן (הכונה כאן, כמובן, לחיל

הצבא הבריטי — ולא לכלי הכוחות המזוינים, הכולל גם

את הצי המלכותי וחיל האוויר). אך ההקטנה תמשך

עוד — והמגמה הרשמית היא ל-165 אלף איש; ורבים

ההיסוסים והספקות באותו חלק לאגדול של הציבוריות

הבריטית הנותן דעתו ברצינות על בעית הבטחון

ובכוחות המגן.

★

לאט לאט נע צבא מערב גרמניה

המתרחב לקראת נקודת"מפ

גש" עם צבא בריטניה המצ

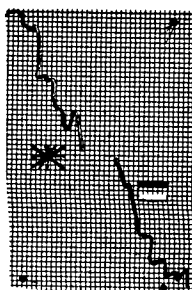
סומצ. מתוך 256 אלף איש

שבכוחות המזוינים הגרמניים

מונה הצבא 158 אלף. כנראה,

עוד כשנה — ועקומות ההתר

פתחות תפגשנה.

אֵיךְ הֵצַבְנוּ אוֹתָהּ?